

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale della Campania – Włochy) – Antonio Capaldo SpA / Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Sprawa C-496/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólnotowy kodeks celny – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Kontrola towarów – Wniosek o kontrolę zgłoszenia celnego – Kontrola po zwolnieniu towarów]

(2020/C 297/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale della Campania

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Capaldo SpA

Strona przeciwna: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Sentencja

Artykuł 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie wszczęciu procedury kontroli zgłoszenia celnego, o której mowa w tym przepisie nawet wówczas, gdy dane towary zostały w momencie wcześniejszego przywozu poddane fizycznym oględzinom potwierdzającym ich klasyfikację taryfową, co nie zostało zakwestionowane.

⁽¹⁾ Dz.U. C 257 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 lipca 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa] – SIA „Soho Group” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Sprawa C-686/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Umowy o kredyt konsumencki – Dyrektywa 2008/48/WE – Pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta” – Koszty związane z przedłużeniem kredytu]

(2020/C 297/25)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Soho Group”

Strona pozwana: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Sentencja

Pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta” zawarte w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że pojęcie to obejmuje koszty z tytułu ewentualnego przedłużenia kredytu, w przypadku gdy z jednej strony konkretne i dokładne warunki jego ewentualnego przedłużenia, w tym okresu przedłużenia, stanowią część postanowień i warunków uzgodnionych między kredytodawcą a kredytobiorcą w umowie o kredyt, a z drugiej strony koszty te są znane kredytodawcy.

(¹) Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 25 marca 2019 r. w sprawie T-186/18, Abaco Energy i in. / Komisja, wniesione w dniu 6 czerwca 2019 r. przez Abaco Energy SA i in.

(Sprawa C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Abaco Energy SA i in. (przedstawiciel: P. Holtrop, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2020 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, że odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne a w części oddalone jako oczywiście bezzasadne oraz że wnoszący odwołanie pokrywają własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Julia (Rumunia) w dniu 7 kwietnia 2020 r. – SC Avio Lucos SRL / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Sprawa C-176/20)

(2020/C 297/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Julia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Avio Lucos SRL

Strona pozwana: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Pytania prejudycjalne

1) Czy rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (¹) sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu stanowiącemu, że minimalne działania, które mają być prowadzone na gruntach rolnych utrzymywanych naturalnie w stanie odpowiednim do wypasu, polegają na wypasie zwierząt hodowanych przez rolnika?